

HARTAY CSABA

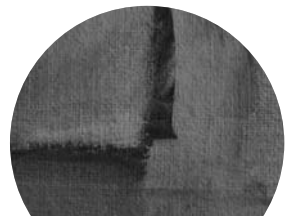
Ugyanveled

Átrendezett városban. Felső szinten lakom.
Bérlém a szobát. Távozom idő előtt.
A permetező repülőgép leszáll a háztetőre.
Féltesz, de beszállok. Megbánom minden szavam.

Fáj a nehezék bennem, a húzás, a vonzás.
Dalokat írnék, olvasnék, suttognék neked.
Ahogy beléd helyezkedem, otthon vagyok.
Testedet tapogatom, mintha vak lennék.

Jó veled álmodni. Jó veled ugyanott. Ugyanveled.
Hogy ezek a bőrfelületek összeérnek, nem alszom.
Melletted pislogok. Megöregedni? Ilyet ne is kérdezz.
Évekig leszünk még fiatalok. Utána is.

Elszalasztott. De amit megtartunk, az is szalad.
Szalajt. A tévéjavító műhelyében állok sorban.
Távírányítók, áramkörök, hályogos képernyők.
Csak a veled töltött percet nem lehet kikapcsolni.

Kontúrvesztett

Az ágy csak a testre emlékszik.
Talált tájak ébrednek.
Az idő ott küllőre szúrt.
Romolhatatlan gyümölcs.

Mint a napszemüveg.
Ami nem szünteti meg a napot.
Vagy az árnyék.
Ami magába fojtja.

Gyűlölik a fényt.
Kibeszélik a kontúrvesztettek.
A beolvadtak.
A világosságra áhítozók.

A halni készülő fáknak is
van karórájuk.
Az évgyűrű túl tág.
A fák is a mostra kíváncsiak.

Ebben az ágyban barangolsz.
Testmeleg hegyvonulat.
A levetett karóra kihúl.
Izzó évgyűrű sistereg.

Cipőből a láb.
Ruhából a test bújik ki.
Ágyból az álomalkalmazás.
Lehunyt szem alatt a látás.

Zárva vonz

Milyet szeretnél. Olyan lesz a romlott befőtt.
Penész ül szemeken. Magyakon. Alsó hangokon.
Hol van az a billentyűleütés, a pincemély tocsogás.
Koppannak cseppek. Csapágygolyók. Csikorgás.

Utolsó. Kivárni fárasztó. Már is az utolsó jöjjön.
Az utolsóval akarom kezdeni. A csapással a simítást.
Látod a tanyát. Az ásító istállóablakokat.
Nyitva van, ahová be sem térnél. A zárva vonz.

Senki se szólaljon meg. Mindenki dúdolja el.
A szignált, akár hamisan, utána kitekert nyak.
Öngyilkosokat akarok életre alkalmazni.
Megmutatják a kiesés esélyét. Mint leütött futók.

Tandemnemaság

Ha már mindenképp a beszéd, akkor
keresztnevéen szólítsd a nyugdíjas tanárt.
Rendőrt. Ott kapál, gyomlál melletted.
Annyi sört vettél, kitart októberig.

Miféle ősz haragítanál erre a nyárra, aljas vagy.
Gyere közelebb, egy apró teknőst fogtam.
Csak neked mutatom meg. Ahogy kinyílik
az öklöm, a páncélos alkaromon eltipeg.

Görcsös névadások, megszólalások. De akkor
tegeződünk. Síp van a nyakadban. Lélegzet utáni.
Szigorú tandemnemaság. Ahogy meghallgatsz.
Ahogy meghallgatlak. Ahogy áttekercesel a júniusi.

A júliusi. Ennél jobban már nem tudunk középre.
Ennél jobban már csak rosszabb lenne.
Idd, szív, hallucináld. Áttekercesel a pókháló.
Az eszmélést nem tudod letekerni. Üres spulni.

